

عنوان مقاله:

آینده پژوهی گسترش کالبدی-فضایی با تاکید بر فعالیت های تجاری در منطقه ۸ شهر تبریز در ۱۰ سال آینده

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

آیلار حسین زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

متروپل تبریز بزرگترین مجتمع زیستی شمال غرب کشور است که به لحاظ موقعیت مکانی ویژه، از حوزه نفوذ بسیار وسیعی برخوردار و به سبب مرکزیت سیاسی، اداری و تمرکز فعالیتهای صنعتی، اقتصادی، دانشگاهی و سطح بالای تخصص و خدمات، به عنوان قطب جاذب و شهر مسلط نقش ماکروسفالی (بزرگ سری) را در منطقه ایفا نموده است و به همین دلیل، به طور مداوم بر گستره فضایی آن افزوده می شود. این شهر طی دهه های اخیر رشدی شتابان، لجام گسیخته و بی قواره داشته و تحولات جمعیتی و کالبدی ناباورانه ای را تجربه کرده است، به طوری که نوعی شهرسازی نا اندیشیده و ناپایدار در آن به وقوع پیوسته است. بر این اساس، مقاله حاضر با روش تحلیلی - اسنادی و باهدف بررسی و ارزیابی ابعاد ناپایداری حاصل از الگوی توسعه ناموزون تبریز بین سال های ۸۵-۱۳۳۵ به رشته تحریر درآمده است. یافته های تحقیق نشان میدهد که توسعه و پراکنش فضایی شهر باعث کمبود و گرانی زمین و مسکن، تخریب باغ ها و اراضی کشاورزی، فرسودگی و تهی شدن بافت قدیم، تنزل اعتبارات فرهنگی و هویت تاریخی شهر، دست اندازی شهر بر روی مناطق ناپایدار و نواحی بالقوه خطرناک، از بین رفتن جنبه های زیبایی شناسانه شهر، ظهور و گسترش مناطق حاشیه نشین، ادغام روستاهای پیرامون و تغییر نقش آنها شده و قابلیت های زیست- محیطی این شهر را به مخاطره انداخته است. از سویی، عدم انطباق توسعه فضایی شهر با ظرفیت زیرساخت ها و فضاهای شهری و به عبارتی، عدم حاکمیت برنامه های اصولی شهرسازی بر گسترش شهر منجر به عقب ماندگی روند شهرسازی از شهرنشینی بیرویه شده و این شهر را از منظر توسعه پایدار شهری به زیر سوال برده است.

کلمات کلیدی:

توسعه فضایی، پراکنش شهری، توسعه پایدار شهری، متروپل تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408452>

